

En förening för dem som ännu inte bor i kollektivhus

På Kollektivhus NU:s årsmöte kom förslaget att föreningen bör omvandla sig till en intresseorganisation för dem som ännu inte bor i kollektivhus.

Dick Urban Vestbro avgick som ordförande och Ulrika Egerö efterträdde honom.

Vid gruppdiskussionerna om verksamhetsplanen på Kollektivhus NU:s årsmöte föreslogs att föreningen bör omvandla sig till en intresseorganisation för dem som ännu inte bor i kollektivhus. Förslaget väckte entusiasm och styrelsen fick i uppdrag att diskutera åtgärder för att få med människor som är intresserade av alternativa boendeformer, men som inte bor kollektivt. Årsmötet ville också att man skulle utnyttja valåret för att få politiska partier att förstå vikten av bogenenskap. Frågan om hållbar utveckling bör få en mer framträdande plats i föreningens verksamhet. Ett flertal andra kreativa förslag kom också fram.

Solen sken och kollektivhuset Sockenstugans matsal var fylld till sista stolen när Kollektivhus NU genomförde sitt årsmöte 22 mars. Det var 60 personer från 35 medlemsföreningar som samlades. Då är inte Sockenstugans matlagare, logistikansvariga och studiebesöksledare medräknade.

Efter åtta år som ordförande avgick undertecknad och ersattes av Ulrika Egerö. I den nya styrelsen blev jag istället vice ordförande. Efter årsmötet blev det visning av lägenheter och gemensamma lokaler. Därefter blev vi underhållna av kören Trots Allt samt Bertil Egerö och Robin Verma, som sjöng en uppdaterad version

Ulrika Egerö, ny ordförande, och Dick Urban Vestbro, ny vice ordförande.

Grupparbete om verksamhetsplanen för kommande år. T h: Kö till buffén i Sockenstugans kök.

av den berömda kollektivhusvisan. Årsmötet avslutades med en välsmakande middag. Ett stort tack till Ingrid Eckerman, Annika Johansson-Hansson, Karin Månsson och andra i Sockenstugan som gjorde årsmötet så lyckat.

DICK URBAN VESTBRO

Ulla-Britt Swensson:

Personliga reflektioner kring årsmötet

NÄR JAG FICK FÖRFRÅGAN om jag ville skriva några rader om årsmötet till Bo tillsammans, svarade jag att det kan jag göra

»...kollektivhus för alla åldrar skulle lättare kunna få gehör hos offentlig verksamhet än kollektivhus 40+ eftersom det senare står i strid mot normaliseringsprincipen...«

med det förbehållet att jag i så fall måste få utgå från mitt perspektiv, som bland annat utgår från att jag är novis. Jag är aktiv i två lokala boendeföreningar, men jag är inte särskilt insatt i hur riksorganisationen fungerar och vad den gör, vilket var OK.

Stor andel kvinnor och äldre

Till årsmötet kom cirka 60 personer varav ungefär 75 procent var kvinnor. Det var ungefär samma fördelning mellan åldersgrupperna, cirka 75 procent var äldre. Jag har inte räknat utan uppskattat! Båda dessa omständigheter visade sig vara av intresse att diskutera i den grupp som jag senare kom att ingå i.

Mötet genomfördes på ett effektivt och omdömesgillt sätt. Ordföranden lotsade mötesdeltagarna genom mötet med fast hand och genom att vara uppmärksam. Sekreteraren skrev protokollet under mötet och under alla pauser, vilket resulterade i att protokollet var klart och justerat dagen efter, vilket jag aldrig varit med om tidigare. Planeringen av årsmötet på Sockenstugan, både praktiskt och tidsmässigt, fungerade jättebra. (Dagen avslutades med en fantastisk middag!)

Styrelsen hade lagt förslag till en verksamhetsplan. Mötesdeltagarna delades in i grupper för att både vidareutveckla förslaget och komplettera det. Jag kom att ingå i en grupp där andelen äldre var i minoritet, de flesta var visserligen inte direkt unga, men de var i alla fall inte 60+.

Vi diskuterade många olika saker men det var två punkter som jag tyckte var av särskilt intresse.

1. Kollektivhus Nu är en riksorganisation, en ideell organisation men inte en ideell förening utan ett nätverk. Stadgarna är enkla och kortfattade och organisationens ideologi har ingen framträdande roll. I stadgarna framkommer många skäl till varför organisationen förordar kollektivboende och dessa skäl har en idémässig bärighet men de utgör inte grunden till en ideologi. Vi i gruppen ansåg att en ideologi som utgår från social, ekologisk och eko-

nomisk hållbar utveckling är som gjord för kollektivboende.

Denna diskussion utmynnade i att gruppen lade ett förslag till årsmötet att Kollektivhus Nu ska diskutera frågan om associationsform, vilket antogs av mötet.

2. Gruppdeltagarna var också intresserade att diskutera det faktum att många representanter på årsmötet var äldre och vad det innebär för dem som inte är äldre och för rörelsen i sin helhet. Jag vet inte hur fördelningen är, hur många kollektivhus som är för 40+ eller öppen för alla åldrar. Men skulle det vara så att andelen kollektivhus som är för 40+ ökar och andelen kollektivhus för alla åldrar står still eller minskar tror jag vi behöver diskutera det och vad det innebär för kollektivhusidén.

Individualisering är en förhärskande norm i samhället. Avseende boendet innebär det att alla ska bo i egen bostad och sköta sig själv. Denna norm ligger till grund för normaliseringsprincipen inom kommunal äldreomsorg. Många äldreboenden har lagts ned med motivering att alla, också äldre, ska bo i egen bostad och vid behov ska hemtjänsten ge stöd. Kollektivhusrörelsen hävdar en avvikande norm som är oförenlig med normaliseringsprincipen för äldre. Det kan vara svårt för kommunen att lägga ned äldreboende, hävda normaliseringsprincipen och stödja kollektivhus för 40+.

Lättare få gehör med hus för alla åldrar

Nu byggs det många studentbostäder som är en mix av eget boende och någon form av kollektiv(hus)boende. Det verkar inte stå i strid mot någon samhällelig norm. Min slutsats är att kollektivhus för alla åldrar lättare skulle kunna få gehör hos offentlig verksamhet än kollektivhus 40+ eftersom det senare står i strid mot normaliseringsprincipen.

Om det skulle vara så – behöver kollektivhusrörelsen en alternativ strategi?

Ulla-Britt Swensson, Malmö, är ny ledamot i Kollektivhus NU:s styrelse.

Ulrika Egerö
– vem är du?

FOTO: ROLAND NORDIN

Ulrika Egerö, ny ordförande i Kollektivhus NU.

Jag är 53 år och har bott i kollektivhus de senaste 28 åren. Fram till för ett år sedan i Trekanten – ett hus för alla åldrar – och numer i Dunderbacken som företrädesvis är för andra halvan av livet. Jag är gift och har två vuxna söner, en bonusdotter och tre bonusbarnbarn. Att få uppfostra barn i ett kollektivhus med trevliga grannar har varit fantastiskt och jag är övertygad om att det betytt mycket för barnen.

Jag har också insett att kollektivhus är den ideala boendeformen för mig som är ganska social men samtidigt lat. Att alltid ha människor i närheten att umgås med utan att behöva planera är perfekt. Jag jobbar med stadsplanering i Stockholm och ser då också hur viktigt det är att vi bor så smått som möjligt för att marken ska räcka till många bostäder. Genom att dela många funktioner, som man gör i kollektivhus, är det lättare att bo på liten yta.

Under åren i Trekanten har jag varit ordförande i kollektivhusföreningen ett par omgångar och också haft andra uppdrag. Vid ett par tillfällen har jag representerat huset i tillfälliga samarbetsprojekt med andra kommunala kollektivhus i Stockholm och har då insett värdet av att utbyta erfarenheter mellan olika hus.

Jag har suttit i styrelsen för Kollektivhus Nu i två år, det senaste året som vice ordförande. Föreningen är ett viktigt stöd för alla bogemenskaper och startargrupper i Sverige. Jag är glad för att Dick Urban sitter kvar i styrelsen så att vi kan dela på arbetet och vi alla kan få fortsätta ta del av hans breda erfarenhet och stora kontaktnät.

ULRIKA EGERÖ

Åtta år som ordförande – Dick Urban fortsätter som aktivist

Jag var med i Kollektivhus NU sedan starten 1981. Då var jag enskild medlem. Jag skrev mycket om bogemenskap men bodde själv inte i någon sådan.

Först 1996 kunde jag förverkliga min dröm genom att flytta in i Tullstugans kollektivhus i Stockholm.

Under 90-talet hade byggandet av kollektivhus avstannat. Föreningen Kollektivhus NU hade nästan somnat in. Några enstaka Öppet hus hade ordnats, men riksföreningen hade inga protokollförda årsmöten efter 1992.

Efter min pensionering 2005 kontakade jag dåvarande ordföranden Axel Ruhe. Vi kom överens om att kalla till ett extra årsmöte i december 2005. Jag valdes till ordförande i en ny styrelse. En stadgrupp tillsattes. Dess förslag antogs av det ordinarie årsmötet i mars 2006. Detta hölls i kollektivhuset Svärdet i Stockholm och samlade 33 personer från 18 hus.

Ett av mina första initiativ var att spåra upp befintliga kollektivhus för att erbjuda dem medlemskap. Styrelsen beslöt att strunta i de mindre kollektiven, bland annat för att motverka föreställningar att man inte har rätt till privatliv (som i filmen »Tillsammans«). Vi fick ihop en lista på 47 kollektivhus, varav en del hade lagts ner.

Styrelsen beslöt att förlägga sina möten till kollektivhus som vi ville lära känna närmare. Det visade sig att de hus vi besökte ofta saknade information om andra hus. När vi berättade hur matlagning och husmöten organiserades i våra egna hus blev det livliga diskussioner. Våra besök gjorde att kontaktade hus blev medlemmar i Kollektivhus NU och ställde upp på Öppet hus.

En lista upprättades över alla kollektivhus med kontaktpersoner. Under åtta år har jag ägnat mycket tid att uppdatera listan. Den används för att få ut meddelanden, kalla till möten och knyta ihop föreningen. Jag har även organiserat ett arkiv med protokoll från styrelse- och årsmöten, nyhetsbladet Bo tillsammans, elektroniska nyhetsbrev, korrespondens, medlemslistor,

pressklipp och information om enskilda kollektivhus. Detta är oglamoröst arbete, men kan förhoppningsvis vara av värde för framtida forskare. Med böcker, artiklar och mindre rapporter omfattar arkivet fyra hyllmeter.

I den nya styrelsen beslöt vi redan 2006 att försöka få samhällsdebatten att handla om boendeformer med kollektiva inslag. Debatten hade varit intensiv på 70- och 80-talen men tynat av på 90-talet. I samband med Bomässan i Tensta 2006 ordnade vi ett lyckat offentligt möte och medverkade i en utställning om kollektivhus. Vi gjorde broschyren Får man ha sin egen tandborste?, som spreds på möten, Öppet hus och genom hemsidan. Hemsidan har betytt mycket för att göra Kollektivhus NU känt hos en bredare allmänhet.

Ett resultat av hemsidans engelska del har varit att vi fått många studiebesök från världens alla hörn. Att ta emot dessa besök har varit en av de mest stimulerande arbetsuppgifterna. Kollektivhus NU har även blivit känt utomlands. En orsak till detta var vårt djärva beslut att ordna världens hittills enda internationella konferens om kollektiva boendeformer (maj 2010). Sedan dess har jag fått inbjudningar att tala om The Swedish Cohousing Model i många länder. Jag vågar påstå att Kollektivhus NU bidragit till ökat intresse för kollektivhus i Japan, Sydeuropa, Sydkorea och andra länder.

Som ordförande i Kollektivhus NU har jag kanske upplevts som jobbig.

Jag har till exempel krävt att inga beslut ska fattas utan att det finns en ansvarig och en bestämd tid då uppgiften ska vara genomförd. Om jag gått för långt ber jag om ursäkt.

Jag avgår som ordförande men stannar i styrelsen. Jag räknar med att jobba vidare som aktiv styrelsemedlem. Boendeformer för gemenskap och samarbete är alldeles för viktigt för att jag ska kunna lämna frågan.

DICK URBAN VESTBRO

Sydkoreansk TV intervjuar.

Besök av föreningen Undersammatak.

Kollektivhus Nu får kompetensbank.

Årsmötet beslutade att skapa en kompetensbank för kollektivhusfrågor. Ofta uppstår frågor eller problem i våra kollektivhus. Särskilt hos nya föreningar, men även i gamla föreningar dyker det upp nya problem. Samtidigt finns en stor mängd kunskap och erfarenhet samlad bland våra medlemsföreningar. Årsmötet tillsatte en arbetsgrupp som ska se hur kunskapsutbytet kan organiseras. I arbetsgruppen ingår Kerstin Kärnekull och Anita Persson, Färdknäppen, Per Carleson, Lagnö Bo och Rolf Ericson, Kupan. Kontakta gärna någon i gruppen, om du har idéer till vår blivande kompetensbank.

ROLF ERICSON, 0708-725 989

Svenska boendemodeller

I mitten av februari var Kollektivhus NU värd för ett möte inom ramen för det EU-finansierade projektet CoElderly, som vi skrivit om tidigare i Bo tillsammans (se BT nr 27). Projektet tar fram kunskaper som kan stödja självförvaltning av kollektiva boendeformer för äldre och handikappade. Förutom Kollektivhus NU ingår stiftelsen Consorzio Cooperative Sociali i Neapel, Fundacja Aktywny Senior i Polen och Cohousing UK.

På mötet i Stockholm deltog 20 personer från de fyra länderna. Nyfikenheten var stor på de svenska kollektivhusen. I programmet ingick besök med middag i kollektivhusen Färdknäppen, Dunderbacken, Sockenstugan, Sjöfarten och Tullstugan.

Vi fick en föredragning om Stockholm Independent Living, ett kooperativ av funktionshindrade som anställer sina egna personliga assistenter. Vidare ingick en visning av Micasas demonstrationslägenhet i Tanto där man prövar den allra senaste IT-tekniken i boende för människor med demens eller andra funktionshinder. I programmet ingick även studiebesök till Boo Seniorhem (en av de första byggemenskaperna i Sverige), till HBTQ-boendet Rio på

Studiebesök på Boo Seniorhem i Nacka, där de boende byggt ett äldreboende i kooperativ form.

Gärdet och till kollektivhuset Rio i samma kvarter.

CoElderly-projektet har hittills resulterat i en rapport om äldreboende i de fyra länderna, en med goda exempel på kollektivhus och boende för äldre, en om vilka behov som finns av utbildning för självför-

valtning av äldreboende, samt newsletters från de olika mötena. Ett avslutande möte ska hållas i Polen i juni 2014. Då ska även intervjuer med experter rapporteras och en modell för utbildning presenteras.

TEXT OCH FOTO: DICK URBAN VESTBRO

Ett seminarium om närbo/bonusbo/kollektiv för oss äldre »Bonusbo« – i gemenskap

Lördagen den 5 april hölls ett seminarium om kollektivboende för äldre i »Garaget« en mötesplats för alla i Malmö. Initiativtagare var föreningen Närbo/Eko Skåne, som startats av intresserade ur den stora facebookgruppen »Vi som vill bo kollektivt när vi blir gamla«.

Seminariet var ett öppet evenemang som samlade ett 30-tal deltagare. Tre föreläsare hade bjudits in, John Fletcher, Tersen, Thorsten Gillmor, Majbacken och Ann-Britt Carlsson, BonusBo. Som bonus medverkade även Anna Wiking. Från MKB, hon berättade om pågående och framtida projekt för alternativa boendeformer inom kommunen.

Deltagarna fick genom föreläsarna, följa tre projekt från idé till genomförande. Tersen i Falun, Majbacken i Göteborg och BonusBo i Nässjö. Man belyste frågor som: Hur skapar man intresse i sin kommun för denna boendeform, hur rekryterar man boende, finansiering och ägandeformer, hur organiserar man husets vardagsliv, hur håller man kollektividen levande i vardagen.

I maj månad ska nya intresserade bjudas in till en workshop om hur vi vill fortsätta arbeta för att realisera ett närboende inom två-tre år.

LENA VICAIRE OCH LISA GULLANDER

Vi fick höra om Majbackens planterade äppelhäck som är menad att dela med sig till alla som går förbi. En verkligt kollektiv tanke som imponerar och inspirerar! Äppelträdet är ritat av Mia Hellquist Forss och användes vid marknadsföringen av Bonusbo-seminariet.

Murundaka Cohousing – ett kollektivhus med ekologisk livssyn och inkomströskel

I Heidelberg Heights, ca 30 min pendeltågsträffa från centrala Melbourne (AUS), ligger kollektivhuset Murundaka.

Vår värd Heidi Lee möter oss på en av uteplatserna. Heidi berättar att Murundaka har en avslappnad atmosfär där man organiserar sig i spontana grupper efter behov. Även matlagning sker under spontana former, ibland i matlag och ibland som knytkalas i matsalen.

Målet – att bli självförsörjande

Att leva ekologiskt hållbart är en av grundstenarna i Murundakas vision. En av arbetsgrupperna arbetar med en långsiktig miljöplan där målet är att bli självförsörjande gällande energikonsumtion och att bli »sopfria«. Byggnaden nyttjar redan i dag hållbara energiresurser. Man använder regnvatten till den gemensamma tvättstugan, spolning av de gemensamma toalettterna och bevattning av odlingar. De har en pelletsbrännare och sol-vatten-paneler där vatten från staden pumpas upp, värms av solen och sedan ut till hushållen.

Under 2009 drabbades Australien av en ekonomisk kris. För att stimulera byggin-
dustrin startade regeringen ett bidragsprogram som CEHL (ägare) och Earth CERC (kooperationen som Murundaka är ansluten till) kunde nyttja. Tillsammans med arkitektfirman Daryl Pelchen byggde de ett kollektivhus som stod klart 2011 då de första hyresgästerna flyttade in. I kollektivet bor 25 vuxna, 10 barn, höns och kycklingar. Vad som är speciellt med Murundaka är att de har en inkomströskel, ett tillgångstak och att antal sovrum som ett hushåll får ha beror på dess storlek.

Gemensamhetshus och utomhusrum

Kollektivhuset har en modern arkitektur och består av två boendeenheter med nio lägenheter vardera. Dessa knyts samman med gemensamhetshuset med hjälp av utomhus, delvis skyddade, kommunikationsytor. De 18 lägenheterna varierar från 1–4 rum och kök där alla har tillgång till ett privat utomhusrum, antingen terrass eller balkong, och tillsammans delar de en stor trädgård.

Kollektivhus av denna form är ovanliga i Australien men Heidi berättar att hon tror att kollektivhus är på frammarsch. Hon nämner samma problematik som lyfts i Sverige; att många äldre oroar sig för hur de kommer att bo på ålderns höst och att kollektivhus då kan vara ett bra alternativ. Murundaka har även inspirerat gruppen Urban Coup (liknande grupp som Kombo) och ser sig som ett gott referensobjekt för framtida kollektivhus.

KOLLEKTIVHUSFÖRENINGEN KOMBO
VIA ELIN PERSSON

Rapporten om Murundaka finns på Kollektivhus NU:s hemsida:
www.kollektivhus.nu

Läs mer om kooperativ och kollektivhus i Australien:

<http://www.smh.com.au/national/the-share-market-20130209-2e5rt.html>

Oro inför ombildning till bostadsrätt – men det kollektiva höjde priset

Södra stations kollektivhus i Stockholm omvandlades för ett par år sedan från hyresrätt till bostadsrätt. Efter intensiva diskussioner blev det majoritet för omvandling.

Många var oroliga att omvandlingen skulle göra det svårare att styra vilka som flyttade in. Men oron har visat sig obefogad. Det framgick vid besök i huset 2013 under Öppet hus i oktober och Kollektivhus NU:s besök i december.

För att gå med på omvandling krävde kollektivhusföreningen att bostadsrättsföreningen (Brf Måttbandet) skulle gå med på företräde till hushåll som verkligen vill bo i kollektivhus. Brf gick med på detta. De som flyttar in måste skriva under på att bli medlemmar i en förening med ändamålet att »på boende- och arbetsgemenskapens grund skapa en god boendemiljö, främja gemensamma aktiviteter för de boende i kollektivhuset och svara för verksamheten i kollektivhusets gemensamhetslokaler» (kollektivhusets stadgar).

Information vid försäljning

När någon vill sälja sin lägenhet är kollektivhusföreningen med, bjuder på kaffe och berättar om den gemensamma verksamheten. De som på föreningens hemsida anmält intresse för kollektivhuset (60 hushåll i oktober 2013) bjuds in till lägenhetsvisning. Visningarna annonseras även på Södra stations facebook sida.

Vania Moore Briones, ordförande i kollektivhusföreningen, berättade att några

FOTO: DICK URBAN VESTBRO

Öppet hus i Södra stations kollektivhus med loppmarknad, bokbyte, lotterier, barnaktiviteter mm.

mäklare i början befarade att ordet »kollektivhus» skulle minska försäljningspriset, men det har visat sig bli tvärtom. När man framhållit det rika utbudet av lokaler, de gemensamma middagarna och andra aktiviteter har försäljningspriset blivit högre än i omgivande bostadshus.

Det kollektiva lockar köpare

Vania berättade också att man välkomnar boende från de övriga fastigheterna i Brf. Ingen skillnad görs mellan de som hyr och de som äger sina lägenheter. På middagarna (måndag till torsdag) brukar man ha 80 åtande. Huset har fyra matlag som ansva-

rar för en vecka i taget. I kollektivhuset har man ofta fester, barnaktiviteter, snickarkurs, yoga, bokcirkel mm. Huset har gästrum, motionsrum och ett stort öppet utrymme som kan användas för olika ändamål.

Styrelsen för Kollektivhus NU besökte Södra stations kollektivhus en adventslördag. Då var det full fart på både barn och vuxna. Vi önskar kollektivhuset lycka till och tackar för att vi fick komma på besök.

KARIN YTTERGREN-SAHLI
OCH DICK URBAN VESTBRO

Läs mer på <http://sodrastation.org>

Bosam i Borgholm – för personer i mogen ålder

Hösten 2013 startade en studiecirkel i SPFs regi i Borgholm kring »Bygga seniorboende tillsammans». Mycket har redan hunnit hända. Politiker och stadsarkitekt är kontaktade och positiva, lämpliga tomter diskuteras och Ölandsbladet har gjort ett reportage.

I början av året bildades föreningen BoSams med syfte »att skapa ett bra boende

speciellt anpassat för personer i mogen ålder med individuella lägenheter samt gemensamma utrymmen för samvaro och social gemenskap».

Föreningen har 17 medlemmar och välkomnar fler. Kontakta Ove Tallroth 0485-565860 (initiativtagare) eller Gun Frank 0485-562524 för mer information.

KERSTIN KÄRNEKULL

FOTO: DICK INGRID ROSENKVIST

Överläkarvillan i Borgholm kan bli bogemenskap.

Karin omsvärmad av sina älskade skyddslingar.

Bee Urban: 60 000 nya hyresgäster på taket

Hur är det möjligt? Frågan går till Karin Ståhle på Färdknäppen.

– Jo, jag hade en kärleksört på min balkong, och kring den surrade det bin. Efter litet googlande insåg jag att de måste komma från bikupor nånstans i Stockholm, det finns ju flera stycken utplacerade i innerstan, till och med på taken. Och då fick jag min idé: Varför kan inte vi på Färdknäppen ha bin också?

Det här var hösten 2011. Karin tog kontakt med företaget Bee Urban, som gav ett positivt svar. Men sedan måste både Färdknäppens mer traditionella hyresgäster och Familjebostäder säga sitt.

Småningom blev det klartecken från alla, och den 31 maj 2013 kom Josefina Oddsberg och Karolina Lisslö från Bee Urban med en bikupa innehållande 30 000 bin! Kupan placerades på takterrassen, och var tionde dag kom flickorna och såg till sina skyddslingar. Sommartid förökar sig bina med 2 000 st/dag, så när hösten kom var det cirka 60 000 bin som bodde på Färdknäppen!

Nu har de övervintrat i sin kupa. För att hålla värmen och för att drottningen skall överleva rör de sig sakta runt, runt, ungefär som pingviner brukar göra. Drottning-

en kan bli sex år, men arbetsbina bara sex veckor under sin aktiva arbetsperiod.

– Jordens bin är utrotningshotade av människans framfart och girighet, bland annat besprutning med gifter och stor-drift, berättar Karin. Bin är effektiva pollinerare och därför helt nödvändiga för vår mat. Ungefär var tredje tugga vi tar är biberöende. Och Einstein hävdade att om bina dör, så dör mänskligheten inom fyra år! Trettio kilo prima honung fick vi denna första sommar, inte dåligt! Man kan säga att Bee Urban äger kupan, Familjebostäder betalar för den och Färdknäppen upplåter plats för den.

Simsalabi! säger Karin, Färdknäppens egen bi-drottning

Filmen »Inte bara honung« av Markus Imhoof och www.beeurban.se ger mer information – och förhoppningsvis inspiration till fler bikupor även inne i Storstockholm.

Karin tog också initiativet till att Färdknäppens matrester läggs i matavfalls-påsar för att bli biogas och biogödsel. Hennes nästa projekt är solceller – på taket, förstås. Diskussion pågår med Familjebostäder.

LENA HÖÖG

Så skapar vi ett gott samarbetsklimat i våra kollektivhus

Dagen efter årsmötet 2013 ordnade Kollektivhus NU ett seminarium på temat Så skapar vi ett gott samarbetsklimat i våra kollektivhus. Som underlag fanns enkätsvar kring interna problem från 12 kollektivhus. Lisa Moraeus, själv uppvuxen i kollektivhuset Regnbågen i Lund, och coach i grupp- och ledarutveckling föreläste och ledde diskussionerna. Mer att läsa om seminariet står i Bo Tillsammans nr 26. Nu finns en DVD med Lisas miniföreläsningar som kan användas för egna interna diskussioner.

Kontakta Lisa info@roomforus.se för mer information!

Ekobyarnas Riksförbund

33 ekobyar i Sverige? I alla fall 33 stycken på en karta över ekobyar i Sverige på Ekobyarnas riksförbunds hemsida www.ekobyar.se. Och ytterligare 16 projekt eller lokala grupper. Ekobyarnas riksförbund bildades 2012 och har knappt 30 medlemmar.

KERSTIN KÄRNEKULL

Nytt kollektivhus i Tyresö

Tyresö Kollektivhusförening är på gång med ett kollektivhus med 15 lägenheter för alla åldrar nära Tyresö Centrum. Byggstart kan bli i höst med inflyttning hösten 2015. Mer information finns på föreningens hemsida <http://tyreso-kollektivhus.org/>

Tyresö kommun ligger i Stockholms län vid Östersjöns kust och ingår i Storstockholm.

Hylla för tillfällig konst och skulptur i Slottets vardagsrum.

Konst på Slottet i Lund

På **kollektivhuset Slottet** i Lund har vi ingen ansvarig för utsmyckning av väggarna. Det blir lite som det blir, särskilt i trappuppgångarna. Men där finns en igensatt dörr som är målad med grön tavelfärg, konstverken förnyas, särskilt av husets små tjejer, som gärna ritar prinsessor.

Inramade barndomsfoton av Slottetbor ovanför soffan.

I vardagsrummet finns en hylla för hemgjorda bilder eller saker, som vi vill visa upp: Just nu sitter två akvareller och en cykel där.

Där finns också porträttgalleriet, foton av de flesta av oss som små. Kul att gissa vem som är vem. På en särskild vägg kan barnen sätta upp sina egna teckningar.

Och i källarkorridoren har vi hängt stora tryckta tyger i röda toner, många hemförda ifrån Östafrika.

TEXT: ELSA GRIP

FOTO: KARIN PALM LINDÉN

Tinga-Tingatavlor från Tanzania, cykellack på masonit, i matrummet.

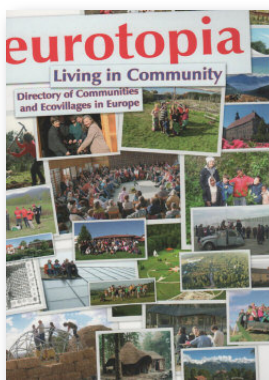
Eurotopia – uppslagsbok över ekobyar, kollektivhus, bo- och byggemenskaper i Europa

Sedan 1996 finns en bok om olika typer av alternativa boenden runt om i Europa, Eurotopia. Nu har den femte upplagan kommit ut med adresser och beskrivningar av 429 ekobyar, kollektivhus, kommuner, bygg- och bogenmenskaper från 29 olika länder. Många är intressegemenskaper eller samfund, ofta med religiös eller andlig inriktning. De flesta är i full sving, medan en mindre grupp är projekt på väg att

genomföras. Huvudansvarig är Michael Würfel från ekobyen Sieben Linden i Tyskland, mit emellan Hamburg och Berlin.

180 projekt är tyska, 10 kommer från Sverige (inkl Färdknäppen och Tullstugan). Den fascinerande och inspirerande boken kan beställas (på tyska eller engelska) via svenska nätbokhandlar.

KERSTIN KÄRNEKULL

Eurotopia – uppslagsbok över ekobyar, kollektivhus, bo- och byggemenskaper i Europa

Kollektivhus NU

Det här är nummer 29 av »BO TILLSAMMANS« som är föreningen Kollektivhus NU:s informationsblad. Vi har rullande ansvar för redaktionen.

Den här gången är Kerstin Kärnekull och Lena Höög redaktörer. För nr 30 av Bo Tillsammans ansvarar Elisabeth Rudhe & Dick Urban Vestbro. Utgivning i juni 2014.

Styrelsen i Kollektivhus NU 2014

Ordförande:

Ulrika Egerö, Dunderbacken, Stockholm
ulrika.egero@comhem.se

Vice ordföranden:

Dick Urban Vestbro, Tullstugan Stockholm, 070-655 94 83, dickurba@gmail.com

Kassör:

Birgitta Nordström, Sockenstugan, Stockholm

Ordinarie styrelsemedlemmar:

Anita Persson, Färdknäppen, Stockholm
Niklas Krantz, Kombo, Stockholm
Inga Alander, Boihop, Göteborg
Bertil Egerö, Slottet, Lund
Ulla-Britt Swensson, Malmö

Suppleanter:

Karin Yttergren-Sahli, Vildsvinet/Örebro
Eva Norrby, Sjöfarten, Stockholm

Webbredaktör: Niklas Krantz

Vill du prenumerera på vårt elektroniska nyhetsbrev? Skicka e-post till nyhetsbrev-kollektivhus-NU-subscribe@googlegroups.com

På hemsidan www.kollektivhus.nu finns listan över kollektivhus i Sverige.

Medlemskap

Föreningar/kollektivhus betalar efter antal lägenheter, se hemsidan. Enskilda personer kan bli stödmedlemmar för 100 kr/år, gärna mer som en gåva. Plusgirokonto 43 88 62-5. Ange namn och e-post.

www.kollektivhus.nu

Kollektivhus NU på Facebook

Du kan få reda på vad som händer om bogenmenskaper m.m. om du går in på Kollektivhus NU:s fansida www.facebook.com/pages/Kollektivhus-NU/135622309786723. Där kan du även annonsera efter lägenhet i kollektivhus och debattera aktuella frågor.